

XXI. század

kószolgotlak
mi más't tehetnék?:
csontomig harapdász!

gyötörve ragad el
önmagammá -
váltod

mintádba rendeződnek
a megfáradt történetű
sejtek
(meg az Egó tiltakozó
és elbűvölt
porcikái)

mámorítón kegyetlen
ez a megújulás!

nyomorúságom korához
vissza-vissza térnék
súlyukat-vesztett
és el sem nyerő
árnyak
világába

de a saját szavaimmal szólsz rám -

megfeleződött
a régi Janusz-arc

csak azt érzem belőle
mit a várakozás fordít
- egy egész sor -
most-induló szélnek...

Múltjával küzd

egészen a
gyermekálmokig
és az őskornál is messzibb
sodródva -
csatázva,

arra riadna:
„ó ez csak álom!”,
de itt van
ami a rémálmokat
végtelenbe
nyújtja:
örjögő tetteink
szögeslánc a földgolyó
körül,

az esztelenség
zaj-agressziói,
önző hanyagság és rosszakarat
a mérgefolyókkal,

szenzáción rakétáznak
a mítoszi
szörnyek,

és tüdeje együtt fuldokol
a megkínzott
Gaiával,

főlébredne bármilyen
lidércálomba
vagy az iszony kapuján
zuhanna
át
e torz játékon túlra

de már nem lehet:

neki kell beüvölteni
a virtuális pusztát,
aminek
hangzavar a csendje...